



Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

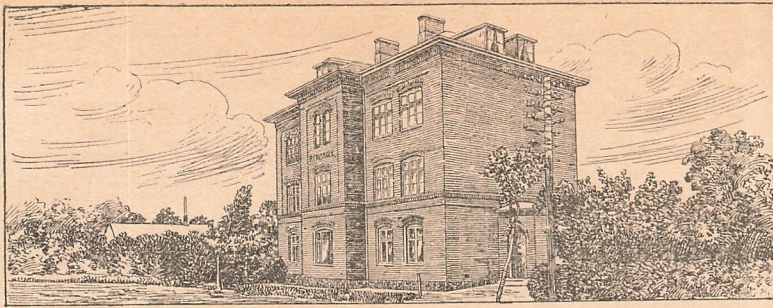
Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>



Støvsugereren.

Nr. 10.

Torsdag den 5. Februar 1913⁴

2. Aarg.

Latinskolen.

—o—

Ved Mødet, der den 20. Januar blev holdt i Odense, bestemtes det, at saafremt den fornødne Aktiekapital tegnedes inden 1. Februar, vilde Latinskolen i Haslev blive til Virkelighed. -- Da den manglende Aktiekapital utvivlsomt vil blive skaffet, faar vi altsaa Latinskole her i Byen. Efter hvad vi hører, er Realskolen købt af den, for at den des hurtigere kan begynde sin Virksomhed. Man mener allerede at kunne begynde efter Sommerferien.

Haslev Realskole vil da ikke være mere, vel vil Bygningen blive staaende, men Skolen vil da slutte til Sommerferien. Vi faar Lyst til at dvæle lidt ved dens Historie: Realskolen oprettedes 1894, og

Undervisningen foregik i lejede Lokaler i et Hus i Vestergade. Indvielsen fandt Sted den 13. November, og Skolen begyndte med 14 Elever, men allerede i Marts næste Aar havde den 44 og i 1899 104 Elever. Men da havde Skolen allerede sin egen Bygning. I 1895, den 4. November, indviedes den nuværende Bygning med Taler af Bestyreren og Provst Weber. Siden har Skolen faaet flere og flere Elever, og mange dygtige Lærerkrafter har været knyttet til den. Kun har der jo været den Ulempe — som ved saa mange andre Skoler — at den ikke har kunnet beholde Lærerne ret længe ad Gangen.



Moderne Dans.

—o—

Skønt Politiet og mange Mennesker stiller sig meget skarpt overfor de moderne Danse, saa synes disse alligevel at vinde mere og mere Indpas i de forskellige Samfundsklasser.

Træffer man sammen med unge Mennesker, baade Mænd og Kvinder, vil Flertallet, naar Talen er om Boston, Tango, One-step, Two-step, Krebse- og Vrikke-dans, utvivlsomt paastaa, at disse Danse er lige saa pæne og anstændige, som baade Vals og Polka, men som Regel er de da saa forsigtige at tilføje: „Naar de bliver danset ordentligt!“ Men ser man saa paa mange af de gyselige Billeder, som man træffer i saa godt som alle Boghandlerbutikker, forestillende et Par, som enten danser Boston eller Tango, saa tror jeg nok, at mange vil indrømme, at disse Danse umuligt kan se saa pæne og anstændige ud, som nogle mener, de gør, især da disse Billeder jo ogsaa maa vise, hvorledes Dansene virkelig skal danses. Hvis disse Danse ikke var blevet forbudt, saa vilde der temmelig sikkert til alle offentlige Baller kun blive danset Boston, Tango osv., da de fleste unge Mennesker her i Byen ynder dem meget, men største Delen danser dem kun yderst daarligt!! Efter hvad Aviserne meddeler, saa skal Tango endda stamme fra Sydamerika, hvor den kun blev danset af de laveste Samfundsklasser, og det er jo ikke videre

anbefalende for denne Dans; men alligevel finder man i mange Dagblade Annoncer: „Undervisning i Boston, Tango og andre moderne Danse“, og selv Folk, som ellers ikke var ivrige Dansere er lige paa en Gang blevet meget danse-lystne, naar det gælder disse Danse. Her i Byen synes man fuldstændig at være gaaet op i moderne Danse — selv paa Skolen ser man Damerne øve sig i dem, særlig i Spisefrikvarteret!!!

Naar om Dans, der er Tale,
Folk er som gale. Naar
Tango de forsvare,
ligner de Narre.

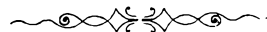
Naar Boston de saa danser,
de vrikker og svanser,
og de ganske sig skabe
akkurat som en Abe.

k-k+d-n.

* * *

Hvis denne Artikel kunde give Anledning til Diskussion om ovennævnte Emne her i Bladet, da var Hensigten med disse Linjer naaet.

Red.



Diskussionsklub.

—o—

Som bekendt havde der i Begyndelsen af December Maaned sidste Aar været Tale om at oprette en Diskussionsklub her paa Skolen, og det saa virkelig ud til, at det skulde lykkes; thi Medlemmer

og Lokale var allerede tilvejebragt, og Mødeaftenen fastsat til hver Lørdag Aften. Men saa gik det hele pludseligt i Staa. Nu er det igen kommet paa Dagsordenen, og vi haaber paa, at vi nok vil kunne komme til at benytte det tidligere bestemte Lokale. Hvad Medlemmerne angaar, tænker vi os, at Elever fra 4. MI. og Realen kan blive Medlemmer.

Hvis det er muligt, var det vort store Ønske, at en af Lærerne vilde lede Foretagendet og hjælpe os at ordne det paa den mest hensigtsmæssige Maade. Kontingentet vil ikke blive ret stort. Nærmere Oplysninger følger en anden Gang.

Red.



Frimærker.

—o—

Som det vel er alle Læserne bekendt, er det nyeste paa Samlermaniens Omraade, Samlermærker. Det er en Art Reklame, indført fra Tyskland, og som saa megen anden Reklame er det meste af det Humbug. Enhver, der har Forretning — lige meget, hvor stor eller lille — har Lov til at udgive og lade indregistrere sit eget Samlermærke, og saa sælge det for hvor meget han vil. — Man kan let tænke sig, at den Samlergalskab kun vil vare et Par Aar, i det højeste til en ny Reklame dukker frem, og saa vil Sam-

lerne staa der med en Ladning værdiløst, kulørt Papir, som de maaske har betalt i dyre Domme. Frimærker, derimod, er langt at foretrække, naar man endelig vil samle paa en af de to Ting. De vil aldrig tabe deres Værdi af Grunde, som enhver vel nok kan indse.

Frimærker kan ordnes og klassificeres efter mange Metoder, det kan Samlermærker ikke, da der eksisterer flere Millioner forskellige, og der daglig udkommer i hundredevis af ny. Af Frimærker gives der, naar man undtager Vandmærke og Takningsnuancer, ca. 25000 forskellige. De er ogsaa meget interessantere og mere lærerige at samle paa. De udvikler saaledes ens Ordenssans. — Man kan af en Række ældre og yngre Mærker fra et Land se, hvorledes Landet har udviklet sig i forskellige Retninger osv. osv.

(Sluttes.)



Nogle Rejsebilleder.

—o—

(Fortsat).

Længe gik jeg omkring i de stille Gader, hvor ikke en Vogn, endsige Cykler eller Automobiler forstyrrede Freden, kun Lyden af enkelte Menneskers hurtigere eller langsommere Trin hørtes paa Stenbroen. Men endelig maatte jeg rive mig løs og gaa hjem til Hr. og Fru Mathias.

Da vi næste Morgen maatte videre ved 7-Tiden, saa vi ikke noget til Hildesheims nærmeste Omegn, som ellers skal være smuk med de mange skovklædte Højder rundt omkring. Det højeste Punkt hedder „Galgenberg“, herfra ser man i klart Vejr „Vater Brochen“, som Folk hernede med Stolthed kalder Brocken. I Nærheden af „Galgenberg“ gjorde man 1868 det store Sølvfund. Alle de kostbare Sølvgenstande, der blev gravet ud, 80 i Tallet, stammer fra Hedenskabets Tid; der var herlige Bægre, Skaale, Kar osv. og „Støvsugeren“s Læsere ved maaske, at det er nøjagtige Efterligninger af alle disse Sølvsager, som Provinsen Hannover forærede den tyske Kronprins til hans Bryllup for nogle Aar siden. — Fra Hildesheim er der kun et Par Timers Jernbanekørsel til Goslar, som ligger dejligt ved Foden af Harzen. Det er en meget

gammel By, men med et helt andet Præg end Hildesheim; der er ganske vist ogsaa mange Bindingsværksbygninger, men hvad der gør Goslar til noget for sig selv, er Bygningerne fra den gamle Kejsertid, saaledes findes der 4 Kirker og 3 Klostre og — som det prægtigste Minde fra hin Tid — „Kaiserhaus“ i ren romansk Stil, hvor den ældre Middelalders Kejsere (1000—1280) særlig yndede at opholde sig, bl. a. Fr. Barbarossa. Her i Goslar var der just Torvedag, da vi kom. Torvet, med en dejlig gammel Brønd paa Midten prydet med brogede Fuchsia, var opfyldt med Vogne med duftende Grøntsager og Frugt i store Mængder. Langs med Raadhuset stod Fiskerkonerne og solgte mærkelige Sorter Fisk, som vi aldrig havde set før.

(Fortsættes).

